

Mange spår at Asia blir like dominerende i fremtiden som Europa og USA har vært i århundret som gikk. Her følger to beretninger fra India og Kina om pågående aksjoner som kan bidra til en god utvikling.

INDISK SAFARI

4. september 2013 forlot en norsk familie, Gudrun og Jorulf Brøvig Silde med døtrene Kari (17), Astrid (15) og Johanne (12), huset sitt på Jar for å bo og arbeide ti måneder i India. I et brev til Ny Verden forteller de hvorfor de tok det uvanlige skrittet:

På generalforsamlingen i lofC International i Caux 2012 ble det enighet om noen prioriteter for verdensarbeidet. En av dem var etisk lederskap. lofC India har et stort program for lederutvikling i senteret Asia Plateau i delstaten Maharashtra. Topp-ledere fra multinasjonale indiske selskaper, politifolk, lærere, økonomistudenter og folk som arbeider i landsbyer preget av stammemotsetninger har hatt sine kurs her. Over tid er det utviklet programmer for offentlig ansatte på alle nivåer, som har fått stor aksept både på delstatsnivå og innen ulike profesjoner. I tillegg er det en rekke konkrete prosjekter rettet mot korrupsjon, helse og landsbyutvikling. Dette gjør Asia Plateau til et unikt sted for læring.

Vi har reist rundt i India tidligere og landet har en spesiell plass hos oss begge, derfor vi klare da det indiske lofC teamet ba oss komme og bidra til å øke kapasiteten og gjennomføringen av programmene. På forhånd snakket vi mye sammen i familien om hva det vil si å bo i India. Ikke minst var jentene spent på hva indisk skolegang innebar. Alle visste vi at et opphold på Asia Plateau ville bli krevende, men samtidig lærerikt. Og alle er vi glad i indisk mat!"

Erfaringer

"Vi har begge tilegnet oss kompetanse og erfaring gjennom utdannelse, jobber, gjennom lofC og annet frivillig arbeid som vi har vært del av i mange år," skriver de. Gudrun har mange års fartstid i Kirkens Bymisjon og arbeidet med familier, rusavhengige og bostedsløse i Oslo. Jorulf har en lederstilling i HR-seksjonen ved Universitetet i Oslo. De ser fram til både å lære og å dele sine egne erfaringer i India.

"Erfaringer brukes best når de deles. Vi har også som mål å ta med oss erfaringer herfra tilbake. Vi vil finne ut hva det er som gjør at lofC vokser i India, at det oppnås resultater og at arbeidet er økonomisk selvberende."

På Asia Plateau arrangeres det mange konferanser av noen dagers varighet og Sildefamilien har alt vært i ilden flere ganger. De skal være med på planlegging og gjennomføring av en større konferanse, *Making Democracy Real*, i januar 2014. Til den er det anmeldt folk fra Midtøsten, Afrikas horn, Sør-Sudan, Malaysia og India. Gudrun og Jorulf håper å lære mye om hvordan inderne bygger sine fellesskap, gjennomfører sine programmer og kommuniserer med samarbeidspartnere. "Som familie ser vi frem til møtene med mennesker med livshistorier hinsides vår erfaringsbakgrunn. Vi regner med å få noen korreksjoner på våre oppfatninger av hva som er viktig," skriver de. (forts. side 2)

FOKUS PÅ FAMILIE OG HOLDNINGER I KINA

CinA er et program som Initiatives of Change har hatt i Kina og Sør-Øst Asia siden slutten av 1990-årene. Det ble startet og ledet av et ungt kinesisk ektepar, Renjou og Grace Liu. De forteller hvorfor: «Verden var imponert over Kinas økonomiske vekst, men vi var bekymret over det åndelige tomrommet som vokste parallelt. Vi kinesere er lite hjelpsomme og tar lite hensyn til andre folkegrupper. CinA legger særlig vekt på familielivet for der skapes holdninger og livssyn».

Sist sommer foretok et reisende CinA-team med 20 deltakere en 40-dagers turné i Kina. De besøkte Fuzhou, Heifei, Nanning, Xian, Nanjing og Shanghai. På hvert sted samarbeidet de med andre frivillige organisasjoner. I Fuzhou kom blinde fra et blind hjem og foreldreløse fra et barnehjem til møtene. «Dere har lyttet til våre historier og følsomt hjulpet oss gjennom vår smerte. Deres kjærlighet har rørt oss dypt,» sa lederen av barnehjemmet. (forts. side 2)

Ett år i India: F.v. Søstre Johanne, Kari og Astrid med Gudrun Brøvig Silde (mor) og Jorulf (far/fotografen).

Hva er IofC?

Initiatives of Change (IofC-MRA) er et nettverk med arbeid i over 60 land. Det er åpent for alle, og inkluderer mennesker med ulikt livssyn, ulik religion og ulike politiske oppfatninger. Et felles utgangspunkt er at den som vil endre verden må begynne med seg selv.

Dette nyhetsbrevet rapporterer kort om endringsprosesser som er i gang fra det personlige plan og til det globale. For mer informasjon se: www.iofc.org eller www.no.iofc.org.

IofC International er en NGO med konsultativ status i FN og deltakerstatus i Europarådet.

Verdikamp

"Verdiene i Norge ligger ikke under havbunnen i Lofoten. De ligger i alle oss som befolker landet. Men de må utvinnes på en bedre måte." skriver en innsender i Aftenposten 27/8.

Å utvinne menneskers verdier er ingen lett oppgave, men det er den beste tjenesten vi kan gjøre hverandre. Når det er samsvar mellom verdier og praksis, blir vi både mer harmoniske og gladere.

Verdiene berører ofte ømme punkter i samvittigheten. De kan ligge begravd under lag av personlige nederlag eller skuffete forventninger. For i det hele tatt å komme inn på dem, kan det kreve mot til å bryte gjennom konvensjonelt tomprat. Ofte er det en persons åpenhet om kampen for å leve egne verdier som åpner for en ærlig samtale. Vår felles menneskelighet får en sjanse til å tre frem bak fasadene. Ingen er alene om å bære staur som spriker.

Å kjempe for verdier krever følsomhet. Lysten til å proklamere sannheter en selv tror på, kan være uimotståelig. Den selvopptatte har ingen radar for andres virkelighet. Det er empatien eller kjærligheten som hjelper oss å se verdiene i andre og som kan bidra til å styrke dem. Kritikken kan nok også være på sin plass, men vennskap og visjon er jordsmonnet som gode verdier vokser i.

Stillheten er ofte verdienes forbundsfele. Men det kan ligge utenfor vår komfortsone å foreslå noen minutters stillhet for å lytte til den indre stemmen eller samvittigheten. Vi har en tendens til å holde oss til vanlig skikk og bruk. Det er selvbeskyttelsens automatikk. Men Jesus sa at den som vil redde sitt liv skal miste det. Å ta fatt på noe en ikke mestrer, som å åpne endringens verden for andre, kan være "den bedre måten å utvinne verdier på" som innsenderen i Aftenposten etterlyste.

Jens Jonathan Willhelmsen

Indisk safari

Forts. fra forsiden:

Kari, Astrid og Johanne ble raskt husvarme og kjent med andre unge på Asia Plateau, spesielt de ti unge interns som kommer fra ni land for å jobbe i senteret. Men møtet med indiske skoler ble krevende. Panchgani har flere internatskoler med høy standard dit unge jenter fra hele landet blir sendt. Disiplinen er streng men vennlig. Kravet om skoleuniform og hårflette samt forbud mot sminke og tyggis var uvant i starten, men etter hvert har alle tre funnet seg til rette og fått venner. Når dette leses er de på skoletur til Himalaya. Etterpå skal familien Silde se seg litt om i India under den indiske Dewali-ferien.

Sildefamilien mener at vi i Norge er for lite oppdatert på India og indiske forhold. Mens flere hundre millioner indere kan navnene på sentrale europeiske og amerikanske politikere, forfattere, skuespillere og nynner vestlige radio-hits, er det få nordmenn som kan en brøkdel av dette om India. Dette, på tross av at landet er verdens største demokrati med 1,2 mrd innbyggere og et økende næringsssamkvem med verden. Fra indisk filosofi, religion og naturforståelse har også Norge og vesten fått mange impulser.

"Erfaringer brukes best når de deles," sier Gudrun Brøvig Silde (t.v) på Asia Plateau, IofCs senter i Asia.

Fokus på familie og holdninger i Kina

Forts. fra forsiden:

I Nanjing kom psykiatere og psykoterapeuter til et foredrag om "Foreldreskap, intime relasjoner og mestring av følelser". I Nanning deltok 25 i en workshop om farsdagens betydning. I Shanghai kom ca. 100 til et kurs om "indre helbredelse", blant dem var det åtte som nettopp hadde sluppet ut av fengsel og en gruppe fra et dagsenter for eldre. På en videregående skole var temaet: "Hvordan kommunisere med tenåringer?"

Turneen ble avsluttet med et evalueringsmøte i Shanghai 13. – 16. september, der 110 fra Kina, Hong Kong, Taiwan og Malaysia deltok. Noen av dem som var med på reisen, hadde opplevd personlig endring. En fortalte: «Jeg har skrevet tre brev for å be om tilgivelse: Ett til min far for min innblanding i forholdet mellom ham og mor; ett til min yngre bror for å ha hindret ham å følge sin drøm; og ett til min lærer for min uhøflighet. Jeg kom til at jo før jeg gjorde rent bord, desto raskere ville jeg bli et fritt menneske.»

Andre IofC kurs fant i sommerens løp sted i den demilitariserte sonen mellom Nord- og Sør-Korea og i Vietnam. Det første hadde deltakere fra 15 land. I Vietnam ble avslutningen markerte med et offentlig møte i hovedstaden Ho Chi Minh City.

Bygger demokrati i Tunisia

Hver sommer blir unge akademikere tatt opp i et fire ukers scholars-program i IofCs konferansesenter i Caux i Sveits. Maria Glenna var andre nordmann som til nå har deltatt i programmet. Det var et tettpakket opplegg med 40 undervisningstimer i uken i tillegg til møter med prominente personer fra Cauxs konferanser og frivillig arbeid på senteret. Fokus for programmet var konfliktløsning, fra personlig til global endring og studier i fredsarbeid. De 24 deltakerne kom fra 19 forskjellige land.

"Caux var for meg en veldig personlig opplevelse. Det var en reise både mentalt og åndelig. Vi jobbet med spørsmål som «Hvordan kan jeg bygge fred i meg selv og overfor andre». Jeg opplever at jeg har en oppgave å gjøre!", forteller Maria Glenna.

Glenna (29 år) er oppvokst i Porsgrunn og har engasjert seg som frivillig i humanitære organisasjoner siden hun var 14 år, med lengre perioder i Amnesty International og Røde Kors. Nylig startet hun i en ny jobb i den tunisiske organisasjonen Tunisian Institutional Reform. I kjølvannet av revolusjonen og «den arabiske våren» arbeider organisasjonen med å bygge demokratiske sikkerhetsrutiner i landet, tuftet på internasjonale menneskerettigheter. Her jobber Glenna med to prosjekter innen forskning og fredsbygging.

Glenna forteller at scholars-deltakerne lærte mye, men at det var hektisk og mentalt slitsomt. Hun snakket med mennesker som ga henne mye å tenke på og det ble mye grubling rundt spørsmål som «hva gjør vi nå?» og «hvordan håndterer vi det vi har lært og setter det ut i praksis».

Med så mange inntrykk savnet hun mer tid til refleksjon. Det tar tid å bygge tillit mellom mennesker, og hun opplevde at deltakerne var redde for å såre hverandre og unnlot å gå inn i de dype og virkelige vanskelige diskusjonene. Mistenksomheten mellom to deltakere fra Armenia og Aserbajdsjan var tydelig for alle. Romfolkets situasjon i Europa ble også berørt. "Vi kom ikke med de spørsmålene vi brant inne med. Vi turte ikke komme med våre fordommer", sier hun.

Maria Glenna har lenge visst at hun ønsker å arbeide med fredsbygging og konfliktløsning, og hun ser hvordan hun kan bidra med sine erfaringer i IofC. «IofC trenger flere unge mennesker, og vi må være tydelige på hvem vi er og hva vi står for». Hun lærte mye gjennom å lytte til mennesker fra andre religioner fortelle om sin tro. «Vi kan utforske vår egen religion gjennom andres. Det kan være veldig givende og sterkt å høre hellige tekster fra andre religioner», forteller hun.

Glenna mener det er flott med en fredsbevegelse som IofC som fokuserer på hele mennesket, inkludert den åndelige delen, og hun legger til: «Med tanke på hvor stor andel av verdens befolkning som er religiøse, så er det viktig at vi bruker spiritualitet i arbeidet vårt.»

Maria Glenna gikk fra «IofC-skole» til å bygge demokrati i Tunisia.

NORGE I BRANN OXFORDBEVEGELSEN 1934-1940

«Norge i brann» - slik begynte det

Nå foreligger den første samlede fremstilling av Oxfordbevegelsens virksomhet her i landet, og den burde interessere mange. "Norge i brann – Oxfordbevegelsen i Norge 1934-1940" av Helje Kringelbotn Sødal er en bok på drøyt 400 sider, nettopp utgitt på Cappelen Damm Akademisk. Forfatteren er professor i idé- og kristendoms historie ved Universitetet i Agder og hun har fått tilgang til mye nytt og ukjent materiale gjennom intervjuer, private brevsamlinger og arkiver, blant dem stiftelsen IofCs eget arkiv.

Oxfordbevegelsen skapte en av de mest spesielle vekkelsene i norsk historie. Forskingen omkring bevegelsen, dens idémessige innhold og arbeidsmåter og

personene som ledet den, har hittil vært ufullstendig. Bevegelsen kom til Norge høsten 1934, invitert hit av høyremann og stortingspresident C. J. Hambro. Hambro hadde møtt bevegelsen og dens grunnlegger Frank Buchman i Genève under sin tid som delegat til Folkeforbundet.

1930-årene i Europa var preget av økonomisk nedgang, massearbeidsløshet, konflikter og kommunismens, fascismens og nazismens fremmarsj. Kunne en nasjon inspirert av en kristen tenkning stoppe nazismen i Tyskland og redde freden i Europa?

(Forts. siste side)

"Norge i brann" forts.

Frank Buchman håpet at Norge med Oxfordbevegelsen ville bli en slik nasjon. Men derfor var det viktig å få lederne med. En del kjente norske kulturpersonligheter ble grepet av bevegelsen, noe som bidro til en pressedekning uten sidestykke og brakte tusener til møtene.

Sødal skriver i forordet at det opprinnelig var norsk skjønnlitteratur som vakte hennes interesse for Oxfordbevegelsen. Her var beskrivelsene av bevegelsen og dens tilhengere så kontrastfylte og karikerte at det skapte nysgjerrighet. Etter nærmere to års arbeid med boken kan forfatteren nå vise at sporene fortsatt er synlige i norsk kirke- og kulturliv. "Glørne etter Oxfordbevegelsen ulmer fortsatt" skriver Sødal og viser bl.a. til den rollen som mennesker aktive i bevegelsen hadde under etableringen av avisen Vårt Land, Norske Kirkeakademier og Kristelig Folkeparti.

SEJ

Forfatter Helje Kringlebotn Sødal

Fra pressens omtale:

Sødal har som den første gått grundig igjennom kildematerialet og analysert vekkelsen i Norge. Det gir både mye nytt materiale og nyansering av bildet.

Erling Rimehaug, Vårt Land

Som i pinsebevegelsen sto den personlige erfaringen av møtet med Gud sentralt. Men til forskjell fra mer spektakulære forkynnere, fremsto Buchman som jordnær, vittig og selvironisk.

Sigurd Tenningen, Morgenbladet

Mektige menn var den viktigste målgruppen for den kristne Oxfordbevegelsen. For en kort periode satte den Norge på hodet. (...) Drøyt ti prosent av Oslos befolkning var på vekkelsesmøter i november 1934.

Tore Hjalmar Sævik, Dagen

Sør-Sudan i Oslo

Lilleborg menighet i Oslo har i over 10 år hatt en vennskapsavtale med en flyktningmenighet i Khartoum i Sudan. Da Sør-Sudan ble uavhengig 9. juli 2011, flyttet menigheten tilbake til hjemlandet og slo seg ned i en landsby i provinsen Upper Nile. Menighetens pastor, David U. Demey, er også medlem av Sør-Sudans parlament. Sammen med tre andre av menighetens ledere besøkte han i oktober Lilleborg menighet. 16. oktober var de gjester i lofCs hus og fortalte om sitt land.

Norge har i mange år støttet Sør-Sudan etter løsrivelsen fra Sudan og 20 års krig. For to år siden ble Initiatives of Change International invitert inn for å bidra til forsoningsprosessen mellom den nye nasjonens mange stammer og befolkningsgrupper. Embetsmenn og politikere fra Sør-Sudan har deltatt i lofCs konferanser i Caux og India, og et nasjonalt

program for å utdanne 200 unge fredsarbeidere er startet med lofCs medvirkning.

«Vi vokste opp med krig, og har nettopp lagt den bak oss. Våre familier er fremdeles traumatisert. Vi trenger fred gjennom forsoning, og lofCs trening av de unge er veldig viktig. Forsoning er en pågående prosess, og vi behøver deres hjelp», sa pastor Demey.

Han fortalte også om en statlig freds- og forsoningskommisjon opprettet med støtte fra landets kirkesamfunn og biskoper. Det er mange uløste interne konflikter, og blant dem er problemer med naboen Sudan, og fastsettelse av grensen i det oljerike området. Fra de andre medlemmene av gruppen hørte vi om dagliglivets problemer bl.a. fra en mor med ni barn.

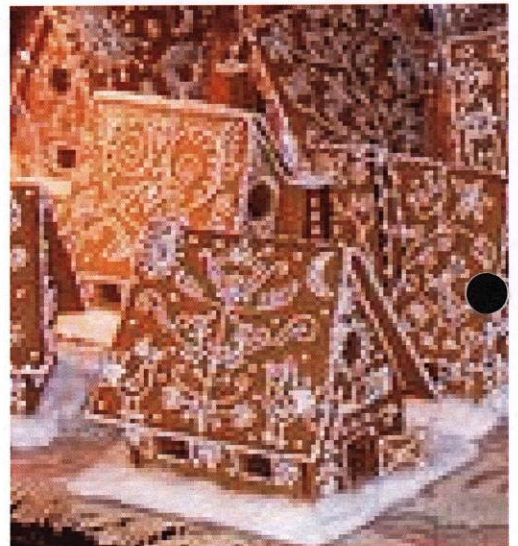
Kom til JULEMESSE 30/11 - 1/12

Første helg i advent er det tradisjonen tro julemesse i lofCs hus i Sophus Liesgt. 5 i Oslo. Her selges det deilig hjemmebakst, håndlagde julegaver og rare lopper. Det er også utlodning av flotte gevinster for store og små. Kafeen i 1. etg. er et populært treffpunkt for gamle og nye bekjentskaper. For de minste er dukketeatret kl. 15:30 ettermiddagens høydepunkt. Ta med venner og familie og kom!

**Åpent lørdag 30. nov. kl. 12-17,
søndag 1. des. kl. 13-17.**

Vil du bidra?

Julemessen har vært viktig for lofC Norges økonomi siden starten i 1965, og inntektene dekker rundt en tredjedel av de årlige driftskostnadene. Mange arbeider med forberedelsene store deler av året. Har du noe å avse til loppemarkedet, lyst til å lage noe, hjelpe til med baking eller noe annet, er det veldig hyggelig. Ring Torild på 95128128.

Utgiver: Initiatives of Change
Postboks 3018 Elisenberg, 0207 Oslo

Tlf: 22 55 94 30 / post@iofc.no
Kontonr.: 6030.05.08831

Redaksjon:

Ragnhild Hærem Østmo (red.)
Sturla Espolin Johnson
Jens Jonathan Wilhelmsen
Anders Berg Skånlund
Ole Østmo